

[Socialministeren.]

det hele taget en lang række problemer, både finansielle og administrative. Disse spørgsmål overvejes som bekendt i socialreformkommissionen, og som jeg nævnte her i tinget den 30. januar i år under behandlingen af forslaget til folketingsbeslutning om ændring af sygeforsikringsloven m. v., er arbejdet i denne kommission nu så langt fremme, at man regner med at komme med en betænkning bl. a. om dagpengespørgsmål i sommeren 1969. En videregående løsning af dagpengeproblematikken må derfor afvente resultatet af socialreformkommissionens overvejelser.

Jeg har dog fundet anledning til allerede nu at fremsætte forslag om en yderligere forbedring af dagpengeordningen; det drejer sig om en forlængelse af den periode, i hvilken der kan udbetales dagpenge. Siden sygeforsikringslovens ikrafttræden har dagpenge kunnet ydes i et halvt år inden for ét år. Der forekommer imidlertid ikke helt få tilfælde, hvor ydelsen af dagpengehjælp i kun et halvt år er utilstrækkelig; og der stilles derfor forslag om at åbne adgang til dagpenge i et helt år inden for et tidsrum af to år. Det må dog fremhæves, at denne mulighed for at oppebære dagpenge i længere perioder understreger betydningen af, at der så tidligt som muligt gøres en kraftig indsats for at bringe den syge tilbage til arbejdslivet, f. eks. gennem revalidering.

Udgifterne til dagpenge til lønarbejdere skal efter loven tilvejebringes dels ved bidrag fra arbejdere og arbejdsgivere, dels ved tilskud fra staten. Loven bestemmer, at arbejderne og arbejdsgivernes bidrag skal dække ca. $\frac{5}{6}$ af udgifterne.

Samtidig med de foreslåede forhøjelser af dagpengene stilles der forslag om, at arbejderne bidrag til dagpengefonden forhøjes med 1 øre til 5,5 øre pr. arbejdstime, og at arbejdsgivernes bidrag forhøjes med 2 øre til 11 øre pr. arbejdstime.

Spørgsmålet om dagpengeforhøjelsen og om størrelsen af arbejdsmarkedets bidrag til dagpengeordningen har som foreskrevet i sygeforsikringsloven været forhandlet med LO og Dansk Arbejdsgiverforening, der først har ment at kunne tage stilling til sagen, efter at mæglingsforslaget på arbejdsmarkedet var fremsat. Dette er grunden til, at nærværende forslag først fremsættes nu.

Under drøftelserne har LO kunnet give tilslutning til lovforslaget, medens Dansk Arbejdsgiverforening har ment at måtte tage afstand fra, at dagpengene forhøjes så meget som foreslået.

Med de foreslåede ændringer må man regne med, at de samlede udgifter til lønarbejderdagpenge vil ligge på omkring 400 mill. kr. om året, hvoraf staten kommer til at betale 189 mill. kr. eller lige ved halvdelen, medens sygeforsikringsloven som nævnt bestemmer, at arbejdsmarkedets bidrag til ordningen skal fastsættes således, at bidraget dækker ca. $\frac{5}{6}$ af udgifterne. På denne baggrund, og da der i øvrigt gennem årene fra lovens vedtagelse i 1960 har været store afvigelser fra lovens fordelingsnorm, kan det ikke være rigtigt fortsat at have en sådan fordelingsnorm i loven, og der stilles derfor forslag om, at den pågældende bestemmelse udgår af loven.

Jeg ønsker dog i denne forbindelse at understrege, at selv om lovens fordelingsnorm ikke for tiden kan opretholdes, er det ikke hermed sagt, at staten til stadighed skal bære så stor en andel af udgifterne, som der nu bliver tale om. Det er et spørgsmål, der må tages op til en ny og selvstændig vurdering, når der senere skal tages stilling til den kommende dagpengereform på grundlag af arbejdet i socialreformkommissionen.

Ligesom ved tidligere lovforslag om ændring af dagpengesatserne under lønarbejderdagpengeordningen er det yderligere foreslået, at det højeste beløb, der kan sikres gennem sygekassen som frivillige dagpenge, forhøjes til samme beløb som dagpengesatsen for lønarbejdere, der er forsørgere, altså til 67 kr. 50 øre. Samtidig foreslås det at forhøje satsen for dagpenge til ikke-selv-erhvervende husmødre fra 25 kr. til 30 kr.

Statens merudgift ved lovforslaget anslås i alt at ville udgøre 69 mill. kr. om året. Da det foreslås, at loven træder i kraft 1. oktober 1969, vil merudgiften i 1969-70 blive 45 mill. kr.

Til sammenligning kan nævnes, at arbejderne og arbejdsgivernes merudgift anslås til 39 mill. kr. om året, fordelt med 13 mill. kr. på arbejderne og 26 mill. kr. på arbejdsgiverne.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.